

OHJE YMPÄRISTÖ- JA MAA-AINESLUPAAN LIITTYVÄSTÄ VAKUUDESTA

Vakuuden asettaminen

Maa-ainesten ottolupaan liittyvä vakuus asetetaan lupapäätöksessä määrättyjen toimenpiteiden varmistamiseksi, jolloin valvontaviranomainen voi käyttää vakuutta ottamisalueen siistimiseen konkurssitapauksessa tai tilanteissa, joissa toiminnanharjoittaja ei noudata viranomaisen antamaa määräystä lupamääräysten noudattamisesta. Vakuus voidaan asettaa myös niiden haittojen, vahinkojen ja kustannusten korvaamiseksi, jotka päätöksen kumoaminen tai luvan muuttaminen voi aiheuttaa, mikäli luvan hakijalle on myönnetty aloittamisoikeus mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta. Vakuuden asettamista koskeva velvollisuus koskee myös kuntia ja valtiota.

Vakuus on asetettava pääsääntöisesti ennen toiminnan aloittamista ja mikäli kyseessä on määräaikainen vakuus, sen tulee olla voimassa 1 -2 vuotta ottamisluvan voimassaolon yli. Aloittamisoikeutta koskeva vakuus on oltava voimassa niin kauan, kunnes lupa saa lainvoiman. Lupapäätöksessä voi olla tarkempia määräyksiä asiasta.

Edunsaajaksi nimettävä viranomainen

Maa-aineslain mukainen valvontaviranomainen on kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena toimii Kittilän rakennus- ja ympäristölautakunta. Osoite: Valtatie 15, 99100 Kittilä.

Jos valvontaviranomainen vaihtuu lainsäädännön muutoksen tai kunnan päätöksen takia vakuuden voimassaoloaikana, luvanhaltijan tulee huolehtia siitä, että vakuusasiakirjoihin muutetaan uusi edunsaaja.

Sallitut vakuudenantajatahot

Vakuudenantajan on oltava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos, jonka kotipaikka on Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvassa valtiossa. Muita vakuudenantajia, kuten konsernitakausta tai yksityishenkilön antamaa takausta, ei hyväksytä. Vakuudenantajalla tulee olla Suomessa toimiva asiakaspalvelu ja asiointi- sekä asiakirjakielinä tulee olla suomi, ruotsi tai saame.

Hyväksytyt vakuustyypit

Vakuutena hyväksytään tarkemmin yllä olevassa kappaleessa määritetyn laitoksen antama omavelkainen takaus, takausvakuutus tai pantattu talletus. Muun tyyppisiä vakuuksia ei hyväksytä, eikä rahoja voi tallettaa viranomaisen tilille.

Omavelkaisella takauksella tarkoitetaan sitä, että takauksen antaja (yleensä pankki) sitoutuu tietyllä summalla vastaamaan toiminnanharjoittajalle kuuluvista maa-aineslupapäätöksessä määrättyistä velvoitteista siinä tapauksessa, että toiminnanharjoittaja ei itse sitä tee. Valvova viranomainen saa omavelkaisen takauksen perusteella vaatia suoraan takaajalta maksusuo-ritusta, kun päävelka (lupapäätöksen perusteella määrätty toimenpide) on erääntynyt. Takaaja vastaa määritellyistä velvoitteista niin kuin henkilökohtaisesti vastuussa oleva toiminnanharjoittaja.

Takausvakuutuksella tarkoitetaan vakuutusyhtiön antamaa lain takauksesta ja vierasvelka-panttauksesta (361/1999) mukaista takausta, joka tulee asettaa vastaavalla tavalla kuin edellä on sanottu pankin antamasta omavelkaisesta takauksesta.

Pantattu talletus on vakuusjärjestely, jossa toiminnanharjoittaja tallettaa tilille rahaa, jotka pantataan panttaussopimuksella tai – sitoumuksella valvovalle viranomaiselle luvassa määrättyjen velvoitteiden vakuudeksi. Tilin tulee olla ns. sulkutili, jolloin tilinhaltijalla ei ole oikeutta nostaa siltä varoja ilman pantinhaltijan suostumusta. Pankin tulee lisäksi antaa

kuittaamattomuussitoumus, jolloin varmistetaan, että tilinhoitajapankki ei voi kuitata omia saataviaan vakuustilillä olevista varoista.

Vakuuden vapauttaminen

Vakuus vapautetaan, kun ottamisalueen lopputarkastuksessa on todettu, että lupapäätöksessä määrätty velvoitteet on hyväksyttävällä tavalla suoritettu tai on asetettu uusi vakuus, joka korvaa vanhan. Vakuuden vapauttamisesta tehdään päätös ja samalla palautetaan viranomaiselle toimitettu alkuperäinen vakuusasiakirja. Hakemuksesta valvontaviranomainen voi vapauttaa vakuutta myös osissa sitä mukaa, kun ottamisaluetta on jälkihoidettu.

Vakuusohje on hyväksytty rakennus- ja ympäristölautakunnassa 12.11.2020